

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΕΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑκκλησίαν.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

Προσκαλεῖ ἅπαντας τοὺς Μετόχους αὐτῆς ὅπως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρίας ταύτης συνέλθωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπων ἐν τῷ ἐνταῦθα Καταστήματι τῆς τὴν πρώτην Δευτέραν τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἢ τοῦ 5ῃ Μαρτίου ε. ε. ὡραν 3ην Μ. Μ. πρὸς συγκρότησιν τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32ου τοῦ Καταστατικοῦ διαγραφόμενων. Γνωστοποιεῖ δὲ εἰς τοὺς Κυρίους Μετόχους αὐτῆς ὅπως καταθέσωσιν ἄνω ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τοὺς Τίτλους τῶν Μετοχῶν τῶν ἐπὶ ἀποδείξει κατὰ τὸ 30 ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου τῇ 5 Φεβρουαρίου 1879.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ν. Π. ΡΑΛΛΗΣ.

Δημοτικά.

Τὴν παρελθούσῃ Κυριακῇ ἀρκετὸν πλῆθος ἐκλεκτικῆς τάξεως συνῆλθεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Δημοτικῆς λέσχης, ἵνα συσχεθῇ, κατὰ τὴν ἀνώμουν πρόσκλησιν, περὶ τῶν δημοτικῶν μας πραγμάτων. Τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ σεβαστὸς συμπληθὴς ἡμῶν κ. Ἐμμ. Ψύχας, ὅστις ἐξέθηκεν ἐν συντόμῳ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς προσκλήσεως ταύτης ἀφορᾷ εἰς τὸν διορισμὸν ἐπιτροπῆς τινος ἐκ τῶν ἐγκριτοτέρων Ἐρμούπολιτῶν, οἵτινες νὰ ἐξεύρωσι τὸ κατάλληλον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου πρόσωπον, καὶ μετὰ τοῦτο νὰ προβάωσιν εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ προσωπικοῦ, τοῦ ἀποτελεσθέντος τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τοὺς Δημαρχικούς παρέρρους. Μετὰ τὸν κ. Ψύχαν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ δικηγόρος κ. Βοκοτόπουλος καὶ ὁ συναδέλφος αὐτοῦ κ. Ἐλευθεριάδης, καταδειξάντες ἀμφότεροι ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς συνεδριάσεως θεωρεῖται μάταιος, καὶ εἰπόντες ὅτι ἡ ἐκλεχθησομένη ἐπιτροπὴ δὲν δύναται ποτὲ νὰ ἐνεργήσῃ λυσιτελῶς, διότι ἐνδεχόμενον

αὕτη νὰ παρουσιασθῇ κατόπιν νὰ εἴπῃ ὅτι θεωρεῖ ὡς κατάλληλον πρόσωπον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου τὸν Α. ἢ τὸν Β., τὰ δὲ πρόσωπα τῆς συνελεύσεως, ὡς μὴ θέλοντα νὰ ἐκφράσωσι δημοσίᾳ τὴν ἀποδοκιμασίαν των, νὰ σιωπήσωσιν, εἶτα δὲ νὰ ἀπέλθωσιν ἔχοντα ἐναντίαν κατὰ τοῦ Α. ἢ τοῦ Β. πεποιθήσιν, οὗτος δὲ δὲν θὰ τύχῃ τῆς δεούσης ὑποστηρίξεως καὶ οὕτω θὰ ναυαγήσῃ πᾶσα ὑπὲρ αὐτοῦ προσπάθεια. Εἰς ταῦτα ὁ ἱατρὸς κ. Σάσπης ἀντέταξεν ὀλίγα ἀλλ' ἀσθενῆ ἐπιχειρήματα, τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ὁποίων συνεπλήρωσεν ὁ κ. Λυσάνδρος Κωνσταντίνου, εἰπὼν καταληπτῶς ὅτι, πρόκειται νὰ παύσῃ πλέον τὸ σύστημα τοῦ ἐκλέγειν Δήμαρχον κατὰ τὴν θέλυσιν δύο ἢ τριῶν ἀτόμων. Πρόκειται, εἶπεν, ὁ λαὸς τῆς Ἐρμούπολεως νὰ ἐκλέξῃ τὸν δήμαρχον καὶ τοὺς δημοτικούς τοῦ ἄρχοντος, καὶ εἶναι ἀνάγκη αὐτὸς ὁ λαὸς νὰ σκεφθῇ περὶ τούτου. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν τρισχίλιοι ἐκλογεῖς νὰ μετᾶσχωσι τῆς γενικῆς ταύτης συζητήσεως, καλὸν εἶναι νὰ ἐκλεχθῇ πολυμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ὅλων τῶν συντεχνιῶν, ἥτις νὰ σκεφθῇ περὶ τούτου καὶ ἀνακοινώσῃ τὰς ἐνεργείας καὶ σκέψεις αὐτῆς εἰς δευτέραν τῶν ἐπισημοτέρων Ἐρμούπολιτῶν συνεδριάσιν. Τοὺς λόγους τούτους τοῦ κ. Λυσάνδρου ὁμοφώνως ἀπεδέξαντο οἱ συνελθόντες, καὶ πράγματι ἐξελέξαντο τριακονταμελῆ ἐπιτροπὴν διὰ τὰς προκαταρκτικὰς τῆς συνελεύσεως ἐργασίας. Ταῦτα τὰ ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ πραγθέντα.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐπειδὴ ἐνδιαφερόμεθα, καθὼ Ἐρμούπολιται, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου προλαμβάνομεν νὰ γνωστοποιήσωμεν τῇ διορισθείσῃ ἐπιτροπῇ, ὅτι μεγίστην ἀναλαμβάνει εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ τόπου καὶ τῶν συμπολιτῶν μας, ἐὰν φρονῇ ὅτι αὕτη καὶ μόνη δύναται νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν τόπον καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς Ἐρμούπολίτας τὴν ἐαυτῆς θέλυσιν. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ ἐργασθῇ μετὰ συνέσεως καὶ νὰ προλάβῃ πᾶσαν δυσἀρέστησιν ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἐξελέγησαν μέλη αὐτῆς. Παρτηρήθη λόγου χάριν ὅτι δὲν ἐξελέγησαν, κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Λυσάνδρου Κωνσταντίνου, μέλη ἐξ ὅλων τῶν συντεχνιῶν. Ἀνάγκη λοιπὸν ἡ διορισθείσα ἐπιτροπὴ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ σκυτοτόμοι, οἱ σανδαλοποιοὶ, οἱ ἰχθυοπῶλαι, οἱ ὀπωροπῶλαι, οἱ λαχανοπῶλαι, οἱ λεμβούχοι, οἱ ἄχθοφόροι, οἱ ράπται, οἱ φανοποιοὶ, οἱ ὀσποῦλοι καὶ τόσοι ἄλλοι δὲν νὰ προσκληθῶσι κατὰ πρῶτον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἵνα ὑποδείξωσιν ἕκαστοι τοὺς ἐαυτῶν ἀντιπροσώπους, ὅπως καὶ ἐκ τούτων ληφθῶσιν εἰς ἢ δύο, ὡς μέλη

τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἵνα διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συντεχνιῶν τούτων ἐν τῇ γενικῇ περὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου συσκέψῃ ἀντιπροσωπευθῶσι πράγματι ὅλοι οἱ Ἑρμοπολίται, ὅπως ἐν καιρῷ ὑποχρεωθῶσιν ἐν λόγῳ τιμῆς νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀντιπροσώπων των. Νοεῖται δὲ ὅτι ἡ ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ συνεδριάσῃ κατὰ πᾶσαν ἐσπέραν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς λέσχης, καὶ κατὰ σειράν νὰ προσκαλῆ τὰ μέλη ἐκάστης συντεχνίας, τὰ ὅποια ἐν λόγῳ τιμῆς νὰ ὀρίζωσι τὰ πρόσωπα ἢ τὸ πρόσωπον ὅπερ θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτὰ εἰς τὸ μέλλον, ἵνα διὰ τοῦ προσώπου τούτου ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλωσι τὰ παράπονά των ἢ τὰς αἰτήσεις των εἰς τε τὸν ἐκλεχθῆσομενον Δήμαρχον καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ οὐχὶ ὅπως ἔχουσι τὰ πράγματα νῦν, ὅτε δηλονότι οὐδεὶς δύναται νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν δήμαρχον καὶ εἰσακουσθῇ ἢ ἀν παρουσιασθῇ ποτὲ δὲν τὸν εὐρίσκει, διότι πράγματι πρὸ ἐννέα ἐτῶν δὲν ἔχομεν δήμαρχον εἰς τὴν δημοσίαν, ἀλλὰ δημοτικούς ὑπαλλήλους, μεθ' ὧν οὐδεὶς νὰ συνεννοηθῇ δύναται.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω θέλομεν νὰ δώσωμεν εἰς πάντα Ἑρμοπολίτην νὰ νοήσῃ, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς πρόκειται ἕκαστος πολίτης νὰ ἀποτείνηται ἐάν θέλῃ εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς συντεχνίας του, ἐκεῖνος δὲ κατόπιν θὰ παρουσιάζηται εἰς τὸν Δήμαρχον καὶ θὰ τῷ λέγῃ κ. Δήμαρχε, ὁ δεῖνα πολίτης, εἴτε ἀχθοφόρος, εἴτε λεμβούχος, εἴτε ἐργάτης, ἔχει τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ παράπονον, ὁ δεῖνα ἔχει ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἀνάγκην, λοιπὸν σὲ παρακαλῶ, ἐγὼ ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν συντεχνίαν μου, ἥτις ἐν ὀνόματί μου σὲ ὑπεστήριξε καὶ σὲ ἀνεδείξε δήμαρχον, νὰ θεραπεύσῃς τὸ παράπονον αὐτοῦ, νὰ τὸν βοηθήσῃς εἰς τὴν ἀνάγκην του. Νοεῖται δὲ ὅτι ὁ Δήμαρχος τότε δὲν θὰ τὸν ἀυπέμψῃ μηδὲ θὰ τὸν περιπαίξῃ ἀλλὰ θὰ φροντίσῃ νὰ πράξῃ τὸ καθήκον του σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιον.

Υπάρχουσι πολλοὶ πιστεύοντες ἴσως ὅτι δύσκολον εἶναι νὰ ἀποσπάσῃ τις τὴν ἐξουσίαν τὴν δημοτικὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ κατέχοντος αὐτήν. Ἡμεῖς λοιπὸν διαβεβαιωμένον τούτους ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅσω εἶναι δυσκολώτατον τόσω καὶ εὐχερέστατον. Δυσκολώτατον μὲν, ἐάν οἱ τὴν προκαταρτικὴν τῆς καθιέρωσης τοῦ δημοτικοῦ ἀρχοντος ἐνέργειαν ἀναλαμβάνοντες δὲν ἐνεργήσωσιν ὅπως πρέπει, ἢ ἐάν παραγνωρίσωσι τὸν σκοπὸν τῶν ἐργασιῶν των· εὐχερέστατον δὲ ἐάν ἐν πνεύματι εἰρήνης καὶ συνδιαλλαγῆς ἐργασθῶσιν, ἐάν πρὸς ἕνα σκοπὸν καὶ μίαν συμφωνίαν τὰς ἐργασίας αὐτῶν ἐντείνοσιν, καὶ πρὸ πάντων ἐάν ἀπεκδυθῶσι πᾶσαν ἰδιοτέλειαν, πᾶσαν ἀρχομανίαν, πᾶσαν προσωπικὴν ἐχθρὰν ἢ ἀντιπάθειαν. Ὅταν πᾶν μέλος τῆς τριακονταμελοῦς ἢ ἑξήκονταμελοῦς ταύτης ἐπιτροπῆς μετ' αὐταπαρνήσεως ἀπεκδυθῇ πᾶσαν ἰδιοτέλειαν καὶ μικροφιλοτιμίαν· ὅταν καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι παρά ἀπλοῦς στρατιώτης τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τότε θὰ ἐλθῶσιν εἰς τὰς τάξεις τῆς καὶ αὐτὸν τὸν μάλλον ἐναντιοφρονούντα. Ὡς συγχωρήσωσι λοιπὸν οἱ συμπολίται ἡμῶν, οἱ προχθὲς ἐν τῇ λέσχῃ συνελθόντες, νὰ ταῖς εἴπωμεν ὅτι πρῶτον πρόσωπον ὅπερ ἔπρεπε νὰ ἀναγραφῆ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης εἶδει νὰ ἦναι τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Βαφιαδάκη, ἀφῆνομεν τότε ἄλλα σπουδαίας σημασίας πρόσωπα. Ἐάν σκοπὸς τοῦ τόπου ἦναι τὸ ἀφαιρῆσαι ἐνεργῆσαι, ὀφείλομεν νὰ μὴ ἀποβλέψωμεν εἰς οὐδεμίαν ἀπόχρωσιν. Ὅφειλομεν μάλιστα ἐν ταῖς συνεδριάσεσιν ἡμῶν νὰ ἔχωμεν ἡγέτην αὐτὸν τὸν κ. Βαφιαδάκη, ὡς ἰδιώτην, καθὼ πλείστα ἐν τῷ τόπῳ συμφέ-

ροντα ἔχοντα. Ὅφειλομεν κατὰ πρόσωπον νὰ τῷ εἴπωμεν, εὐγενῶς ἀλλ' εὐπαρησιασῶς τάδε· κ. Βαφιαδάκη, αἱ ὑποθέσεις σας δὲν σὰς ἐπιτρέπωσι νὰ ἐπαρκεῖτε ὅπως πρέπει εἰς τὰ Δημαρχικὰ σας καθήκοντα, νῆν τοῦτο καὶ ἡμεῖς τὸ ἀναγνωρίζομεν, τότε σεῖς πρῶτος, ὡς πατὴρ τοῦ τόπου, πρέπει νὰ σκεφθῆτε καὶ νὰ ἡμᾶς ὑποδείξητε τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ σὰς πᾶντικαταστήσῃ. Ἐχομεν πεποιθήσιν ὅτι ὁ κ. Βαφιαδάκης δὲν θὰ ἀρνηθῇ τοῦτο, ὅτι δηλ. δὲν εὐκαιρεῖ νὰ δημαρχῆ, καὶ ὅτι θὰ παραδεχθῇ εὐχαρίστως τὰς προτάσεις τῶν συμπολιτῶν του. Ἀλλ' ἐάν τὸ ἐναντίον συμβῆ, τότε καὶ μόνον θὰ ἔχῃ ἡ ἐπιτροπὴ καθήκον νὰ τὸν θεωρήσῃ ὡς ἀρχομανῆ, ὡς ἄνθρωπον μὴ ἐννοοῦντα ὅτι κακῶς δημαρχεῖ τοῦ τόπου, καὶ ὡς ἐπιμένοντα νὰ δημαρχῆ εἰς πείσμα αὐτοῦ. Πρὶν ὅμως γείνη τὸ διάβημα τοῦτο, κάκιστα κάμνει ὁ κηρύσσων κατ' αὐτοῦ ἀδίκον πόλεμον, διότι ἀδίκον πόλεμον κατὰ τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Δ. Βαφιαδάκη ἀποκαλοῦμεν πᾶσαν ἰδιωτικὴν ἐνέργειαν τῶν Ἑρμοπολιτῶν, ἐν ἧ αὐτὸς δὲν καλεῖται νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν, ἀφοῦ ἐν τῇ κοινωσίᾳ ὡς κεφαλαιούχος, τὴν πρώτην κατέχει θέσιν.

Βεβαίως ἡ προχθὲς λαβοῦσα χώραν συνέλευσις, καθὼ ἀτακτος καὶ θορυβώδης, ὅποια ἐπόμενον εἶναι νὰ ᾧσιν αἱ ἄνευ κανονικῆς διευθύνσεως συνέλευσις, δὲν ἐπέτρεπον εἰς τὸ πλῆθος νὰ σκεφθῆ ὠρίμως. Ἦδη ὅμως ὅτε διωρίσθη μία τριακονταμελὴς ἐπιτροπὴ διὰ νὰ κανονίσῃ τὰς ἐργασίας τῆς συνέλευσεως καὶ νὰ ἐξεύρῃ τὰ κατάλληλα πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἐργασθῶσι πρὸς κανονισμόν τῶν δημοκρασιακῶν μας πραγμάτων, δὲν ἀμφισβάλλομεν ὅτι αὕτη θὰ ἀρήσῃ κατὰ μέρος πᾶσαν πλαγίαν σκέψιν καὶ πᾶσαν ἰδιοτέλειαν, ὅτι θὰ καλέσῃ εἰς τὰς συνεδριάσεις τὰ προσήκοντα καὶ ἐλλείποντα ἐκ τῶν μελῶν τῆς πρόσωπα, καὶ ὅτι κατόπιν, ὅταν καταρτισθῇ τὸ προσωπικὸν ὅλων τῶν συντεχνιῶν, θὰ παρουσιασθῇ αὐθις εἰς τὴν λέσχην, ἢ εἰς τὴν πλατείαν, καὶ θὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ λαοῦ τὰς ἐργασίας τῆς, ὅπως οὗτος ἀναγνωρίσῃ κατὰ πρῶτον ποῖα τὰ μέλη τῆς κοινότητος του, καὶ ποῖα ἀποδέχονται τὰς ἀρχὰς τῆς συνεδριάσεως τοῦ λαοῦ, ποῖα δὲ οὐχί. Ὅταν δὲ τὰ μέλη ταῦτα τῶν συντεχνιῶν ἀπασῶν, ὅσα καὶ ἂν ἦναι, ἀναγνωρισθῶσι ἐπίσημως ὑπὸ τῶν συνελθόντων, τότε νὰ ἀποστανθῶσι πρὸς τὰ πρόσωπα ἅτινα θεωροῦσι κατάλληλα διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου, καὶ ὅταν συμφωνήσωσι καὶ καταλήξωσιν εἰς ἕν πρόσωπον, τοῦτο τὸ πρόσωπον, ἀφοῦ πρῶτον ἐν μυστικῇ τῶν μελῶν συνεδριάσει ὀρίσθῃ καὶ ἐν τιμῇ οἱ πάντες ὑποσχεθῶσι νὰ τὸ ὑποστηρίξωσι, νὰ δημοσιευθῇ, διότι πολὺ δεινὸν θὰ ἦναι νὰ ἐκτίθηται ἀνά πᾶσαν συνέλευσιν ἐν πρόσωπον καὶ νὰ ἀποδοκιμάζεται, ἢ πολλὰ πρόσωπα καὶ νὰ ὑποστηρίζονται ἅπαντα, ὅπως ἐγένετο πρὸ πέντε ἐτῶν, ὅτε ἡ ἀντιπολιτεὺς δύο πρόσωπα προέτεινε ὡς δημάρχους, καὶ ἐκ τούτων οὐδὲν ἐπέτυχεν, μολονότι τότε ὁμολογητέον ὅτι ἀμφότερα ἤθελον ὑπερτερῆσαι τοῦ ἀντιπάλου, ἐάν δὲν κατεπροδίδοντο. Νομίζομεν ὅτι ἐπράξεν ἡ «Πανόπη» καὶ πάλιν τὸ χρέος τῆς, εἰπούσα τὰ προσήκοντα. Εὐτυχῆς δὲ λογισθῆσεται, ἐάν λαλῆ εἰς ὧτα ἀκούοντων. Ἀλλῶς, φανερὰ διακηρύττει, ὅτι ἄλλαι ἀσχολίαι προκαλοῦσι τὴν προσοχὴν τῆς, πρὸς ἧς θὰ στραφῇ ἂν ἴδῃ ὅτι βαβυλωνιάζομεν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Διακόπτομεν σήμερον τὴν σειράν τῶν ἄρθρων τῆς «Πανόπης» καθόσον τὸ σημερινὸν κύριον ἄρθρον αὐτῆς θεωρεῖται πάσης ἄλλης πραγματείας σπουδαιότερον. Ἐξορκίζομεν πάντα Ἑρμουπολίτην νὰ παρατήσῃ πᾶσαν ἰδιοτελή καὶ προσωπικὴν σκεψίν, συμπάθειαν καὶ ἀντιπάθειαν, καὶ νὰ ἀρσιωθῇ εὐλικρινῶς εἰς τὸ συμφέρον τοῦ δήμου του, διότι τῇ ἀληθείᾳ εὐρισκόμεθα εἰς ἀποσύνθεσιν κοινωνικὴν. Ἐδῶ ὁ καθεὶς ἔχει ἴδιον νόμον διὰ τὰ νομίσματα, διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν τῶν ὄσων ἀγοράζει καὶ πωλεῖ. Λοιπὸν ἂν δὲν σκερθῶμεν ὅλοι νὰ δώσωμεν εἰς τὴν τοπικὴν διοίκησιν μίαν αὐστηρὰν ἑνμαρτυρίαν καὶ μίαν ἀστυνομίαν αὐστηροτέραν καὶ δραστηριωτέραν ἐχάθημεν. Ὁ καιρὸς πλησιάζει, λοιπὸν ὅλοι μὲ μίαν ἀπόφασιν ἃς ἐκλέξωμεν ἕνα Δήμαρχον ἱκανόν, ἀνεξάρτητον, λογικόν καὶ δραστήριον, διὰ νὰ παύσῃ νὰ διοικῆ τὸν τόπον μας καὶ τὰ συμφέροντά μας ὁ τυχὼν, διὰ νὰ παύσῃ ἡ αὐθαιρεσία καὶ ὁ σκεπτικισμὸς ἀλλοτρίων δικαιωμάτων παρὰ τοῦ εὐνοουμένου ὑπὸ τοῦδε ἢ τοῦδε τοῦ ἰσχυροῦ.

— Ἐπιεικῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃς συνέπεσε καὶ ἡ τῶν νομισμάτων ἐκπτώσις ἀπὸ ἀγοραίων εἰς ταμιακά, νοεῖται ὅτι ὁ λαὸς μὴ εἰδῶς τὸ ἀληθὲς συμφέρον αὐτοῦ, εὐκολῶς χωρεῖ εἰς συστάσεις καὶ ἀποδέχεται τὰ ὑποδεικνυόμενα αὐτῷ μέτρα ἀνεξετάστως, ἥτοι ἐὰν πράγματι ταῦτα συντελοῦσιν ἢ οὐχὶ πρὸς τὸ συμφέρον του. Καθῆκον λοιπὸν ἔχομεν νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰς συναθροίσεις ταύτας, νὰ προσέχωσιν ὅπως μὴ ἀποβῶσιν αἱ σκέψεις καὶ ἐνέργειαι αὐτῶν πρὸς βλάβην τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Ὅσω εὐκολον εἶναι τὸ δημαγωγεῖν τόσῳ δυσχερὲς ἀποβαίνει ἔπειτα τὸ χαλιναγωγεῖν καὶ ἐξοικονομῆσαι τὸν ἄπαιδον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος ἐκτροχιαζόμενον λαόν. Ἀνάγκη ἄρα συνέσεως πολλῆς καὶ σκεψῆς μεμελετημένης μὴ τὰ σήμερον ἐνόμως καὶ ἐλλόγως πραττόμενα, αὐριο λάβωσι χαρακτῆρα ἄνομον καὶ ὀργαγωγικόν. Ἐλπίζομεν ὅτι οὐδεὶς Ἑρμουπολίτης ὑπάρχει, ὅστις νὰ ἐπιδιώκῃ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ ἐπὶ βλάβῃ πάλιν τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ.

— Τὸ παράδειγμα τῆς συντεχνίας τῶν ναυπηγῶν ἐμιμήθη καὶ ἡ τῶν βυρσοδεψῶν, ἥτοι ὁ συνεταιρισμὸς αὐτῶν πρὸς ἐξανάγκασιν τῶν ἐργασιαρχῶν ἵνα τὰ μὲν ἡμερομίσθια αὐτῶν τοῖς πληρόντων εἰς ταμιακά νομίσματα, παύσῃ δὲ ἡ κατὰ τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας γενομένη δωρεὰν ἐργασία ἐπὶ τινος ὥρας, ἡ λεγομένη μάγκα (manca). Κατ' ἀμφότερα ταῦτα ἡ ἐργατικὴ τάξις ἔχει δικαίον. Ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον, διότι ὅταν ἡ αἰσχροκέρδεια καταργῆ τὸ νόμισμα τῆς ἀγοραίας διατιμῆσιν αὐθαιρέτως, καὶ αὐθαιρέτως ὑποτιμῆ καὶ οὐχὶ ἀναλόγως τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλούμενα τρόφιμα, τότε ἀνάγκη καὶ ὁ ἐργασιαρχὴς νὰ πληρῶνῃ τὸν ἐργάτην διὰ ταμιακῶν νομισμάτων, καὶ μὲ ὕψειν σύμφωνον πρὸς τὴν νομισματικὴν διατίμησιν, καὶ οὐχὶ μὲ ὅσον αὐτὸς θέλει. Διὰ τοῦτο προλαβόντως ἐγράψαμεν ὅτι, ὅταν οἱ πόδες καὶ οὐχὶ ἡ κεφαλὴ νομοθετῶσιν, τὰ νομοθετήματα ταῦτα θὰ καταπατηθῶσιν, ὅταν ὁ ἀδικούμενος καὶ πιεζόμενος λαὸς ἐξεγερθῇ.

Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα ἦτο ἡμέρα ἀπεργίας διὰ τοὺς βυρσοδεψῆς καὶ τοὺς ναυπηγοῦς. Πλήρεις ἦσαν αἱ πλατεῖαι καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων, ἀπαιτούντων ἢ νὰ μείνωσιν τὰ νομίσματα εἰς τὴν εὐρισκόντο θέσιν, ἥτοι ἀγοραία, καὶ εἰς ταύτην νὰ πωλοῦνται καὶ τὰ τρόφιμα, ἢ ἂν θὰ γείνωσι ταμιακά νὰ γείνωσι τὰ πάντα ταμιακά. Εὐτυχῶς ὁ εὐάγωγος λαὸς τῆς Ἑρμουπόλεως περιωρίσθη εἰς νομίμους καὶ συνετὰς διαπραγματεύσεις, μέχρις οὗ ἐξελέγη παρ' αὐτοῦ ἐπιτροπὴ, ἥτις συνενοήθησα μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἥτοι τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ ἑμπορικοῦ ἐπιμε-

λητηρίου, ἐπήγαγε τὸ ἐξῆς ἀποτέλεσμα. Ἦτοι τὰ μὲν νομίσματα νὰ κυκλοφορῶσι κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦσαν ἀγοραίαν διατίμησιν, οἱ δὲ πωληταὶ τῶν τροφίμων νὰ δέχωνται, ἐὰν θέλωσι, τὸ ἐκ δέκα καπικίων βρσοικὸν νόμισμα εἰς 35 λεπτά, καθὼς ἐπίτηθ' ἢ νὰ ἦναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὸν δίδοντα αὐτοῖς χαρτονόμισμα κεράτια οὐχὶ τῶν 35 λεπτῶν ἀλλ' ἄλλα ἄλλου εἶδους ἐν ἡ περιπτώσει καὶ αὐτοὶ δὲν δέχονται τὰ τῶν 35 λεπτῶν. Ἐνταῦθα νομίζομεν θὰ παρουσιασθῇ νέα αὐθις δυσχέρεια, διότι δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Σύρῳ κέρματα Ἑλληνικὰ, ἐπομένως νέα πάλιν σύγχυσις θὰ παρακολουθῆσῃ τὰ τέως γενομένα, ἡ δὲ τρίτη αὕτη σύγχυσις δὲν θὰ ἦναι ἄνευ συνεπειῶν. Τὸ πρᾶγμα δεῖται συντόνου ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως προνοίας, καὶ ἡ πρόνοια αὐτῆς ἀνάγκη νὰ ἦ τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ θίγῃ τὰ συμφέροντα τοῦ φορολογουμένου λαοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ὀρεῖται νὰ διατάξῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν νομισμάτων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὅσα ξένα, ὅπως ἔχουσι νῦν, κατόπιν δὲ νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν μόνη καὶ νὰ τᾶξῃ προθεσμίαν ῥητὴν καθ' ἣν νὰ παύσῃ ἡ τούτων κυκλοφορία τότε, ὅταν αὕτη ἐτοιμάσῃ παρὰ ἀνάλογον πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ τοῦ νομίσματος, ὅπως ἔπραξε καὶ κατὰ τὸ 1876 διὰ τὰ νομίσματα τῶν ξένων ἐθνῶν. Πρέπει τέλος πάντων καὶ ἡ Σύρος νὰ τακτοποιηθῇ καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἡ διατίμησις τοῦ ἄρτου, τοῦ κρέατος καὶ τῶν ἰχθύων, διὰ νὰ μὴ πωλῆ ὁ καθεὶς κατ' ἀρέσκειαν. Ἐμάθομεν προσέτι ὅτι οἱ τῶν ἀτμομύλων διευθυνταί, ὄντες καὶ ἄρτοποιοὶ, ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν περὶ ἀγοραίων νομισμάτων ἀπόφασιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου, ἐμμένοντες νὰ πωλῶσι τὸν ἄρτον εἰς νομίσματα ταμιακά. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ λαοῦ εὐθὺς ἐτηλεγράφησεν εἰς Πειραιᾶ ζητήσασα εἰκοσι χιλιάδας σάκους ἀλεύρου, ὅπως δι' αὐτῶν κατασκευάσῃ ἄρτον, ἂν νὰ πωλῆ εἰς τὸν λαόν εἰς ἀγοραῖα νομίσματα. Ἐν τούτῳ ἀληθεῖ ἔξ' ἄπαντος ἀληθεύει ὅτι τὰ πράγματα ταῦτα ἠδύνατο νὰ προλάβῃ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ κ. Δήμαρχος, ὅστις ἀπαθῶς θεώμενος ὅλα ταῦτα, φρονεῖ ὅτι δὲν ἔχει καθῆκον νὰ προνοήσῃ διὰ τὸν ἄρτον καὶ τὰ συμφέροντα τῶν συνδημοτῶν του, ἅτινα ἡ αἰσχροκέρδεια καὶ ἡ ἀσυνειδησία παντοιοτρόπως καταλυμνίζονται.

— Ὅχι, δὲν εἶναι, ὦ φίλοι συμπαλίται, ἔνομον μὴδὲ σύμφωνον πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῶν Ἑρμουπολιτῶν, νὰ ἐκτρέπονται εἰς ἀδικίας κατὰ τῶν βιομηχάνων. Ἴδιον ἐλευθέρων ἀνθρώπων, καὶ τούτων εὐνοουμένων, εἶναι νὰ προβαίνωσιν εἰς διαδηλώσεις νομίμους, ἐπιζητούντες τὰ δίκαια αὐτῶν, ἴδιον δὲ ἀνθρώπων ἀνατρεπτικῶν εἶναι νὰ συνέρχωνται καὶ νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς θέλοντας νὰ ἐργάζωνται, καὶ νὰ καταστρέψωσι τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν βιομηχάνων. Εἶμαι ἐργάτης, δὲν θέλω νὰ ἐργασθῶ διότι ἀξίῳ νὰ μὲ πληρῶσωσιν οὕτως. Τοῦτο εἶναι δικαίωμά μου. Δὲν δύναμαι ὅμως καὶ νὰ ἐμποδίζω τὸν ἄλλον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργάζηται, διότι τοῦτο εἶναι ἀδίκημα τιμωρούμενον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Αὐτὸ πρέπει νὰ ἔχωσιν ἐν ὄψει οἱ συμβουλευόντες τῇ ἐργατικῇ τάξει αὐθαιρέσιας. Ὁὰ τὴν καταστάσιν δυστυχῆ οὕτως ἐναργούντες. Σύνεσις λοιπὸν ἐπαναλαμβάνομεν ἀπαιτεῖται καὶ σύνεσις μεγάλη διὰ τὸν ἀναδεχόμενον τοιαύτην εὐθύνην. Ταῦτα διὰ τὰ ὑπὸ τῶν βυρσοδεψῶν σήμερον γενομένα, ἅτινα δὲν εἶναι νόμιμα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Ἱεροκῆρυξ τοῦ Νομοῦ Κυκλάδων κ. Ἰωάννης Σιάκος, ἐδίδαξεν ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα, ὁμιλήσας περὶ πίστεως καὶ περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς μετανοίας. Κατέκρινε πικρῶς τὴν κατὰ τὴν θείαν τῶν ακουλούμων, καὶ πολλὰ ἀλλὰ χρησιμότητα ἐλάλησε κατὰ τῆς πολυτελείας, τῆς ἐκλύσεως τῶν ἠθῶν καὶ

τῆς ἀσεβοῦς συνηθείας τοῦ βλασφημεῖν δημοσίᾳ Θεόν, Πίστιν, Παναγίαν καὶ Σταυρόν, ἐπιπέων ὅτι καθήκον τῆς πολιτείας εἶναι νὰ περιστείλῃ τὴν ἀσέβειαν ταύτην. Ἐν γένει ἡ διδασκαλία τοῦ σεβασμοῦ Ἱεροκλήρκος εὐπρέστησε τὸ ἀκροατήριόν του, ὅπερ εἶθε νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς παραινήσεις τοῦ κήρυκος τούτου τοῦ θεοῦ λόγου, ὃν παρακαλοῦμεν νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὴν κατὰ τῶν βλασφημιῶν ἐπιτίμησίν του.

— Ὀλιβεράν εἰδήσιν διεβίβασεν ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθ. Πέμπτην ὁ τηλεγράφος· ὁ πρίγκιψ Βιατσεσλάβ, νεώτατος υἱὸς τοῦ Μ. Δουκὸς Κωνσταντίνου καὶ ἀδελφὸς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης· Ὀλγας, ἐτελεύτησε τὸ ζῆν ἐν ἡλικίᾳ μόλις δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν ὑπὸ βαρείας νόσου βληθείς. Ἐπὶ τούτῳ τῇ αὐτῇ ἑσπέρᾳ ἐτελέσθη ἐν τῷ ἀνακτορικῷ ναῷ δέποις, τὴν δὲ ἐπιόσαν, τὴν 11 π. μ. ὥραν ἢ ἐν Ἀθήναις ῥωσικῇ πρεσβείᾳ ἐτέλεσε μνημόσυνον ἐν τῷ ῥωσικῷ ναῷ, ἐντῷ ὁποίῳ παρίεσαν βαρυνθενόντες· οἱ βασιλεῖς, οἱ ὑπουργοί, οἱ πρέσβεις, ὁ ῥώσος ναύαρχος μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἄλλοι πολλοί.

— Διετάχθη ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν πένθος τριῶν ἐβδομάδων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλίσσης, Βιατσεσλάβου Κωνσταντινοβίτου.

— Κατὰ τὸν «Λόγον», τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ὑπέβαλεν ὑπὸ τὴν κρίσιν νομομαθῶν ἂν οἱ νῦν δῆμαρχοι τοῦ κράτους, ἐκτιθέμενοι ὡς ὑποψήφιοι, δέον νὰ παραιτῶνται τῆς θέσεως ἢ νὰ παύωνται, ἢ ἂν δύνανται, καίτοι ὑποψήφιοι ὄντες, νὰ διαχειρίζονται τὴν ἐξουσίαν.

— Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως Διονύσιος ζῆ. Ἡ ἀγγελία αὕτη ἐχρησιμοῖσε πάντας. (Παλιγγενεσία).

— Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ἡ Ὑψηλὴ Πύλη δὲν ἀποδέχεται τὸ περὶ διευθετήσεως τῶν ἐλληνοτουρκικῶν συνόρων συνοδικὸν βούλευμα, λέγουσα ὅτι τοῦτο αὐδένα ἔχει ὑποχρεωτικὸν χαρακτῆρα· χαρίζομένη ὅμως εἰς τὰς δυνάμεις ἡ Πύλη στέργει νὰ ἐκχωρήσῃ μικράν τινα ταινίαν γῆς μέχρι Καρδίτσας καὶ τοῦ Ἀλμουροῦ. Συνωδὰ τούτοις ἀναγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὸν «Χρόνον» ὅτι ἡ Τουρκία ἐκχωρεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα μικρὸν μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἀρνεῖται ὅμως ἐντόπως νὰ ἐκχωρήσῃ μερίδα τινὰ τῆς Ἀλβανίας φέρουσα εἰς τὸ μέσον ὡς κύριον ἐπιχείρημα ὅτι οἱ αὐτοὶ κάτοικοι δὲν θέλουσι νὰ προσαρτηθῶσιν εἰς τὸ βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος.

— Εἰς τὰς βιενναῖκας ἐφημερίδας ἀναγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ Πύλη ἀπέστειλε πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις διακοίνωσιν ἐν ἣ, ἐπιδειξὶν ποιουμένη τῶν συμβιβαστικῶν αὐτῆς αἰσθημάτων, ἀποδεικνύει τοὺς κινδύνους οὓς θὰ προεκάλεε ἡ ἐκτέλεσις τοῦ περὶ Ἑλλάδος συνοδικοῦ βουλεύματος. Ἐν τῇ ἐγκυκλίῳ τῆς Πύλης λέγεται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς νοτιοῦ Ἀλβανίας (Ἠπείρου), κατὰ τὸ πλεῖστον Μουσουλμάνοι ὄντες, ἔχουσι στερεὰν ἀπόφασιν ν' ἀντιταχθῶσι διὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ καθεστώτος.

— Ἐγκύκλιος τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως καλεῖ τὴν προσοχὴν τῶν δυνάμεων ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν μῆπω ὑπὸ τῆς βερολινεῖου συνθήκης λυθέντων.

— Ἐν πᾶσι τοῖς ἀγγλικῶς ναυστάθμοις τεράστια ἐνεργοῦνται παρασκευαί πρὸς ταχεῖαν ἀποστολὴν πολυαριθμῶν ἐπικουριῶν εἰς τὴν νότιον Ἀφρικὴν. Τὸ ναυαρχεῖον ἐναύλωσε τέσσαρα ἐκ τῶν μεγίστων ἀτμοκινήτων τῆς ἐταιρίας Κουνάρδ, ἵνα μετακομίσωσιν ἐκεῖσε ἀνυπερθέτως τὸν συνειλεγμένον ἤδη στρατόν.

— Ἐκτὸς τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει συμβάντων καὶ ἐν Διδυμοτείχῳ τὰ αὐτὰ περίπου μικροῦ δεῖν συνέβαινον. Βούλγαροι συναθροισθέντες ἐξῆλθον τῆς Μητροπόλεως προσέβησαν εἰς διαδηλώσεις κατ' αὐτῆς, ἧς ἐθραυσαν τὰς βέλους τῶν παραθύρων. Εἰς τὸ δῆγμα τοῦτο προσέβησαν ἐνεκα τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως τοῦ νέου ὀθωμανοῦ διοικητοῦ Τζώρτζη πασά.

ΑΘΗΝΑΙ, 19/3 Μαρτίου. — Ὁ Μουχτάρ οὐδὲν εἰσέει ἀνεκρίνωσεν τῇ Ἑλληνικῇ ἐπιτροπῇ. Ἐπανελήθησαν αἱ διαπραγματεύσεις τῶν δυνάμεων πρὸς συγκρότησιν συνδιασκέψεως ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας τῆς ἐκτελέσεως τῆς Βερολινεῖου συνθήκης. Ἡ Ἀγγλία ἐπεμψε χθὲς τὰς τελευταίας ἐπικουρίας εἰς Ἀφρικὴν. Ὁ ἀντιβασιλεὺς τῶν Ἰνδιῶν ὑπενθυμίζων εἰς τὸν Ἰακούβ-Χάν ὅτι ὁ πόλεμος ἀπυθύνετο κατὰ τοῦ Σεῖρ-Ἀλῆ, καλεῖ αὐτόν εἰς διαπραγματεύσεις εἰρήνης.

Τὰ ἐν Ἀδριανουπόλει.

Ἐπιστολὴ Ἀδριανουπόλεως πρὸς τὸν Πατριάρχον.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Πάνυ εὐχαρίστως ἐδεξάμην τὸ τηλεγράφημα τῆς Ὑμετέρας Θεσιότητος Παναγιότητος, δι' οὗ διαπυθάνεται τὰ τῆς υἰγείας μου, μετὰ τὸ ἐπιουμβάν μοι ἀρτίως κακοῦργον τόλμημα ἀπὸ μέρους μητροπολιῶν, καὶ ὑπισχεῖται ἱκανοποιήσιν παρ' ὧν δεῖ. Δὲν δύνamai νὰ ἐκφράσω τὰς ἀπείρους εὐγνωμοσύνας μου ἐπὶ τῇ δεικνυμένῃ μοι στοργῇ παρὰ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, ἧς αἱ εὐχαὶ διασώσασαί με ἐκ βεβαίως θανάτου, θέλουσιν ἐπιρρῶσαι τὴν ἀποκατάστασιν τῆς διαταραχθεῖσης υἰγείας μου, ἧτις χάριτι θεῖᾳ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἤρξατο τρεπομένη.

Ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης ἔξει λεπτομερείας τῆς τραγικῆς καὶ ἀγενοῦς κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς διὰ τοῦ πανοσιολογιωτάτου πρωτοσυγκέλου τῶν Πατριαρχεῖων καὶ τοῦ κ. Δανεζι ἐφένδη, ὧν ἡ ἐπίτιπδες ἀποστολὴ πρὸς βεβαίωσιν καὶ ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως τῆς υἰγείας μου δεικνυσι τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ ἐφ' ἧ διατελῶ ἐσαεὶ εὐγνώμων αὐτῇ.

Ἐπαναλαμβάνων δὲ οὕτως τὰς εὐχαριστίας μου καὶ ἐπικαλούμενος τὰς εὐχὰς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος

Διατελῶ ὄλωσ ὑπο κλινῆς καὶ εὐγνώμων δοῦλος

+ Ὁ Ἀδριανουπόλεως ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.

Ἐν Ἀδριανουπόλει τῇ 9 Φεβρουαρίου 1879.

Τακρίριον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην.

Ἐξοχώτατε!

Μετὰ θλίψεως λαθὼν διακοινῶ τῇ Ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ἀντίγραφον τηλεγραφήματος, ὅπερ σήμερον ἔλαβον ἐξ Ἀδριανουπόλεως καὶ ἐξ οὗ δηλοῦται τὸ τόλμημα κατὰ τοῦ Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως κύρ Διονυσίου.

Ἐκ τινῶν περιστατικῶν προηγουμένων καὶ ἐκ τῆς ἐνθέρμου ὑποδοχῆς, ἧτις δικαίως καὶ πρεπόντως ἐγένετο τῇ ἡ. Ἐξ. τῷ Ρεῦρ πασά ἐν τῇ μητροπόλει, εἰκάζω μετὰ λύπης, Ἐξοχώτατε, πόθεν τὸ τόλμημα τοῦτο ὑπεκινήθη· διὸ παρακαλῶ θερμῶς τὴν Ὑμετ. Ἐξ. νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ ὅ, τε πρέπον καὶ νόμιμον πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδικῶς προσβληθέντος, τοῦ πιστῶς καὶ εἰλικρινῶς ἐκτελοῦντος τὸ καθήκον αὐτοῦ, καὶ τοῦ Πατριαρχείου, ὅπερ δεινῶς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προσβάλλεται.

Ὁ περὶ τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀσκήσεως τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 22, 23 καὶ 24 ἐτῶν ΝΟΜΟΣ ΨΙΖ'. ἐκτυπωθεὶς πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ μας.